

Китоби Дониёл — Шумораи яксаду наваду панҷум

Роҳ ба сӯи қонуни якшанбе: нақши Трамп ва кушоишҳои нубувзатӣ дар Дониёл 11

Jeff Pippenger
2024-04-25

Таърихи ниҳонии ояти чилум силсилаи шаш президентро аз замони охир дар соли 1989 то соли 2020 дар бар мегирад, вақте ки Байден, президенти ҳафтум, раёсати ҷумхуриро дуздид. Соли 2020 оғози таърихи ниҳониро нишон медиҳад, аз он нукта то «Искандари Мақдунӣ», ки ба замоне ишора мекунад, ки подшоҳии ҳафтуми пешгӯии Китоби Муқаддас дар қонуни якшанбеи ба наздикӣ фарорасанда барпо мегардад. Он даҳ подшоҳ фавран розӣ мешаванд, ки подшоҳии ҳафтуми худро ба подшоҳии ҳаштум, ки аз ҳафт аст, бидиҳанд — яъне ба қудрати папагӣ. Он таърихи ниҳонӣ бо президенти ҳафтум оғоз мешавад ва бо подшоҳии ҳафтум ба поён мерасад.

Вақте ки таърих муайян мекунад, ки аз миёни Ксеркс, ки подшоҳи сарватмандеро, ки Юнонро ба ҷунбиш меоварад, намояндагӣ мекунад, то Искандари Мақдунӣ, ҳашт подшоҳи форсӣ вучуд доштанд, мо дармеёбем, ки таърихи ниҳоне, ки миёни анҷоми ояти дуюм ва ояти сеюм ҷой дорад, тимсоли ҳайвонро дар вақти озмоиш ба воситаи рақами ҳашт ифода мекунад. Тимсоли ҳайвон дар Иёлоти Муттаҳида пурра барпо мегардад, вақте ки қонуни якшанбе ба иҷро дароварда шавад, ва дар он лаҳза салтанатҳои ҳафтум ва сипас ҳаштум фаро мерасанд. Ҳашт подшоҳи форсӣ бо Искандари Мақдунӣ анҷом меёбанд; бинобар ин, рақами ҳашт вақти озмоиши тимсоли ҳайвонро, ки бо қонуни якшанбе ба анҷом мерасад, нишон медиҳад.

Оятҳои даҳ то понздаҳ моро оғоҳ месозанд, ки замони озмоиши сурати ҳайвон сеюмин аз се нишонае буд, ки тавассути таърихи Маккабиён муаррифӣ шудааст, ва ин сеюмин нишона як давраи вақт буд, ки аз соли 161 то милод оғоз ёфта, дар соли 158 то милод ба поён мерасид. Ин давра пас аз нишонаи аввали соли 167 то милод омад, ки оғози шӯриши Маккабиёнро дар Мӯдаин муайян мекард, шаҳре, ки маънии номи он «этироз кардан» аст. Соли 164 то милод пас аз он этироз дар Мӯдаин фаро расид ва бахшидани дуҷуми маъбади дуҷумро муайян намуд. Соли 164 то милод савгандёдкунии дуҷуми Доналд Трампро ҳамчун ҳаштумин президент аз замони Рейган дар соли 1989, ки аз ҳафт аст, муайян мекунад. Савгандёдкунии ӯ дар 20 январи 2025 тавассути соли 164 то милод муаррифӣ гардид, ва маросими таҷдиди бахшиш, ки он мӯъҷизаи шайтониро ба вучуд овард, ки ду ишораро дар бораи он ки ҳашт аз ҳафт аст, дар бар мегирад.

Бинобар ин, ҳашт подшоҳи Форс таърихи иттиҳоди яҳудиёнро бо Рум аз соли 161 то м. то 158 ифода мекунад ва бо ин кор барои замони озмоиши ҳайвони ваҳшӣ, ки пас аз маросими савгандёдкунии Трамп дар соли 2025 фаро мерасад, шояди дуҷумро фароҳам

меоранд. Ояти дуом ба интихоботи дуздидашуда дар соли 2020 идома меёбад, ки дар ҳамон ҷо ба поён мерасад, то он даме ки шохидии таърихии ҳашт подшоҳи Форс татбиқ карда шавад; ва онҳо татбиқи худро пас аз савгандёдкунии дуёми Трамп меёбанд. Ҳангоме ки ҳашт подшоҳи Форс бар таърихи миёни оятҳои дуом ва сеюм гузошта мешаванд, ҳанӯз як давраи пинҳонӣ аз савгандёдкунии Байден то савгандёдкунии дуёми Трамп боқӣ мемонад.

Он таърихи ниҳон дар боби ёздаҳуми Ваҳй муайян карда шудааст, ки дар он ҷо ҳайвони ваҳший атеизм дар соли 2020 ду шохидро мекушад. Сипас, пас аз сеюним рӯзи рамзӣ, Микоил фуруд меояд, то он ду шохидро эҳё намояд. Трамп, ки «эҳёшуда» аст, 15 ноябри соли 2022 маъракаи сеюми худро барои президентӣ оғоз кард, ва «овозе дар биёбон»-и эҳёшуда дар охири моҳи июли соли 2023 ба даъват кардани яксаду чилу чор ҳазор оғоз намуд.

Оятҳои даҳ, ёздаҳ ва дувоздаҳи боби ёздаҳи китоби Дониёл ҷанги Украинаро, ки дар соли 2014 оғоз ёфт, ва бо пирӯзии Русия анҷом хоҳад ёфт, муайян мекунанд; пас аз он фурупошии конфедератсияи кунунии Русия ба амал хоҳад омад, чунон ки онро фурупошии Иттиҳоди Шӯравӣ дар соли 1989 ба таври рамзӣ пешнамун сохт.

Оятҳои сездарум то понздаҳум се хатти нубувватро муайян мекунанд. Хатти шифо ёфтани папагарӣ, ки аз замоне оғоз меёбад, ки фоҳишаи Сур аз ниҳонгоҳ берун меояд, ба таври намунавӣ дар ояти чордарум нишон дода шудааст, ва иҷрои таърихии он соли 200 то милод аст, вақте ки Рими бутпараст ҳамчун гонатгарони қавми ту ба таърихи нубувват ворид гардид, ки худро боло мебардоранд, вале сукут мекунанд.

Дар ин се оят хати нубуввати чумхурихоҳии муртад тавассути таърихи Антиохуси III тасвир шудааст, ки ӯ нақши Трампро ҳамчун подшоҳи ҳаштум, яъне аз ҷумлаи он ҳафт, намунавор мегардонад. Ин оятҳо ҳамчунин хати нубуввати протестантизми муртадро, ки тавассути таърихи Маккабиён муаррифӣ шудааст, муайян менамоянд.

Хати нубуввати шоҳи ҳақиқии протестантӣ, ки ҳамчун ҳаракати Филадельфия миллеритҳо оғоз ёфта, ва ҳамчун ҳаракати Филадельфия як саду чилу чор ҳазор ба анҷом мерасад, инчунин бояд бар таърихи пинҳонии ояти чилум татбиқ карда шавад. Ҳафт раъди боби даҳуми Ваҳй рамзи ҳам ҳаракати Филадельфия миллеритҳо ва ҳам як саду чилу чор ҳазор аст. Мӯҳр задани нубувват ва кушодани мӯҳри нубувват аз ҷониби Масеҳ анҷом меёбад, ва ҳангоме ки Ӯ чунин мекунад, Худро ҳамчун Шери сибти Яҳудо муаррифӣ менамояд. Дар боби даҳум, он фариштае, ки хоҳар Уайт мегӯяд «ҷуз Исои Масеҳ шахсияти камтаре нест», «бо овози баланд нидо кард, чунонки шер ғурриш мекунад; ва ҳангоме ки нидо кард, ҳафт раъд овозҳои худро бароварданд.»

Масеҳ, ҳамчун Шери қабилаи Яҳудо, ҳафт раъдро тақрибан дар соли 100 ба таърихи нубувват ҷой дод, ва Ӯ онро дарҳол мӯҳр кард, зеро «чун ҳафт раъд садоҳои худро баён карданд», Юҳанно «қасди навиштан дошт; ва» ӯ «овозе аз осмон шунид, ки мегуфт», «он чизҳоро, ки ҳафт раъд баён карданд, мӯҳр намо, ва онҳоро нанавис».

Таърихи ниҳони ояти чилум ҳоло аз ҷониби Шери қабилаи Яҳудо кушода мешавад, ва дар он таърих хатти шоҳи ҳақиқии протестантӣ ба воситаи ҳафт раъд муаррифӣ гардидааст. Вақте ки овоз дар биёбон дар моҳи июли соли 2023 ба нидо кардан оғоз намуд, Шери қабилаи Яҳудо ваҳйи дигареро аз он чи ки «Ҳафт Раъд» ифода менамояд, кушод.

Ҳафт раъд таърихеро аз 18 июли соли 2020, замоне ки ҳаракати яксаду чилу чаҳор ҳазор дар кӯчаҳо кушта шуд, то қонуни якшанбеи наздиқоянда ифода мекунад. Хати ҳафт раъд «рӯйдодҳо»-еро муайян мекунад, ки дар он таърих ба вуқӯъ меоянд. Пас аз ноумедии аввал, паёми Нидои Нимашаб меояд, ва баъд аз он қонуни якшанбе. Вақте ки Хоҳар Уайт ҳафт раъдро ё ҳамчун таърихи ғариштаи якум ва дуум, ё ҳамчун рӯйдодҳои оянда муайян кард, дар ҳар ду тасвир вай нишон дод, ки онҳо «рӯйдодҳо»-ро ифода мекунад.

Паёми Нидои Нимашаб метавонад чун чизе садо диҳад, ки «воқеа» нест, аммо дар таърихи миллерӣ ҷамъомади хаймавии Эксетер аз 12 то 17 августи соли 1844 як «воқеа» буд, бо ҷанд ҷузыиёти вобаста ба он воқеа. Бо вучуди ин, расидани паёми Нидои Нимашаб ба он ҷамъомади хаймавӣ ҳамчунин иҷрои масали даҳ бокира дар Матто бисту панҷ буд. «Воқеа»-и ҷамъомади хаймавии Эксетер иҷрои ҳафт раъд буд, аммо масали даҳ бокира ба он воқеаҳо наменпардозад; он ба «таҷриба»-и бокираҳо менпардозад,

«Масали даҳ духтари бокираи Матто 25 низ таҷрибаи халқи Адвентистро тасвир мекунад». Муборизаи Бузург, 393.

Ҳамон тавре ки ҳафт раъд таърихи мувозии ҳаракати ғариштагони якум ва сеюмро муайян мекунад, ҳамчунин масали даҳ бокира низ ду таърихи мувозиро муайян мекунад.

«Манро бисёр вақт ба масали даҳ бокира ишора мекунад, ки панҷ нафари онҳо доно буданд ва панҷ нафари дигар — нодон. Ин масал ба ҳарф ба ҳарф иҷро шудааст ва иҷро хоҳад шуд, зеро он ба ҳамин замон татбиқи махсус дорад ва, монанди паёми ғариштаи сеюм, иҷро шудааст ва то анҷоми замон ҳақиқати ҳозира боқӣ хоҳад монд». Review and Herald, August 19, 1890.

Рамзи ҳафт раъд «ҳодисаҳо»-и таърихҳои мутанозирро ифода мекунад, ва даҳ бокира «таҷриба»-и бокирагони хушманд ва ҷохилро дар он ду таърихи мутанозир ифода мекунад. Таҷрибаи миллеритӣ, то соли 1856, таҷрибаи Филадельфия буд, ва таҷрибаи ҳаракати яксаду чилу чор ҳазор таҷрибаи Лоудикия буд, то андаке пас аз июли соли 2023. Дар ҳар ду таърих, ҳангоми расидани паёми Нидои Нимашаб, бокирагони хушманд ва ҷохил зоҳир хоҳанд шуд, зеро маҳз он вақт маълум хоҳад гардид, ки кӣ рағбани омодагиро дошт.

«Ҳолати Калисо, ки бо бокирагони аблаҳ ифода ёфтааст, ҳамчунин ҳамчун ҳолати Лаодикия низ ёд шудааст». Review and Herald, August 19, 1890.

Онҳое ки аз хӯрдани паёме, ки дар дасти Микоили ғариштаи аъзам аст, ки дар охири моҳи июли соли 2023 нозил шуд, саркашӣ мекунад, дар ҳолати Лӯдикия боқӣ хоҳанд монд, ва онҳое ки китоби хурдро мегиранд ва онро меҳӯранд, ба ҳолати Филадельфия мегузаранд. Ҳолати Лӯдикия қавмеро, ё шахсеро, ифода мекунад, ки Масеҳ аз ӯ берун аст, вале дар ҷустуҷӯи вуруд мебошад; ва ҳолати Филадельфия ҳамчун ҳамбастагии Илоҳият бо инсоният

ифода шудааст. Ҳафт раъд «рӯйдодҳо»-и хати шохи ҳақиқии протестантиро муайян мекунад, ки ба таърихи пинҳони ояти чихилум чой дода шудааст ва аз 18 июли соли 2020 оғоз ёфта, бо қонуни якшанбе анҷом меёбад.

Масали даҳ бокира «таҷриба»-и онҳоеро муайян мекунад, ки дар ҳамон айнаи давра даъват шудаанд, то дар миёни яксаду чилу чор ҳазор бошанд. «Рӯйдодҳо»-е, ки таърихи яксаду чилу чор ҳазорро аз 18 июли соли 2020 то қонуни якшанбе муайян мекунад, ва «таҷриба»-и ду синф дар қараёни он таърих, бо муайян шудани коре, ки дар он ду таърихи мувозӣ вогузор шуда буд ва ҳаст, ҳамроҳ аст. Ин корро фариштагони Ваҳй боби чордахум муаррифӣ мекунад, ва кори миллериёро фариштаи якум ва дуум муаррифӣ мекарданд, ва кори яксаду чилу чор ҳазорро фариштаи сеюм муаррифӣ мекунад.

«Ман имкониятҳои гаранбаҳое доштам, то таҷрибае ба даст оварам. Ман дар паёмҳои фариштаи якум, дуум ва сеюм таҷриба доштам. Фариштагон чунин тасвир шудаанд, ки дар миёни осмон парвоз мекунад, ба ҷаҳон паёми хушдорро эълон менамоянд ва ба қавме, ки дар рӯзҳои охири таърихи ин замин зиндагӣ мекунад, бевосита дахл доранд. Ҳеҷ кас овози ин фариштагонро намешунавад, зеро онҳо рамзе мебошанд, ки халқи Худоро, ки бо коиноти осмон дар ҷамоҳангӣ кор мекунад, намояндагӣ мекунад. Мардон ва занон, ки бо Рӯҳи Худо мунаввар гардидаанд ва ба василаи ҳақиқат муқаддас шудаанд, ин се паёмро ба тартиби онҳо эълон менамоянд». *Life Sketches*, 429.

Корие, ки ба халқи Худо дар рӯзҳои охир 11 сентябри соли 2001, дар оғози вақти мӯҳрғузурӣ, дода шуда буд, боз ба халқи Худо дар рӯзҳои охир дар анҷоми вақти мӯҳрғузурӣ дода мешавад, ҳангоме ки Микоил дар моҳи июли соли 2023 нозил гардид.

«Юҳанно дид, ки “Фариштаи дигаре аз осмон нузул мекард, ки қудрати бузург дошт; ва тамоми замин аз ҷалоли ӯ мунаввар гардид”. Ваҳй 18:1. Он кор овози халқи Худост, ки ба ҷаҳон паёми огоҳкунанда эълон мекунад». *The 1888 Materials*, 926.

Чунончи «ҳодисаҳо»-е, ки ҳафт раъд онҳоро муаррифӣ мекунад, ва «таҷриба»-е, ки даҳ бокира онро муаррифӣ менамоянд, кори се фаришта ду таърихи мувозиро муаррифӣ мекунад.

«Худо паёмҳои Ваҳй 14-ро дар хатти нубувват ҷойгоҳи онҳо додааст, ва кори онҳо набояд то анҷоми таърихи ин замин қатъ гардад. Паёмҳои фариштаи якум ва дуум ҳанӯз ҳам ҳақиқати барои ин замон мебошанд, ва бояд ба таври мувозӣ бо ин паёме, ки баъд меояд, қараён ёбанд. Фариштаи сеюм хушдори худро бо овози баланд эълон мекунад. “Пас аз ин чизҳо,” гуфт Юҳанно, “фариштаи дигареро дидам, ки аз осмон нозил мешуд, дорои қудрати бузург буд, ва замин аз ҷалоли ӯ равшан гардид.” Дар ин равшанӣ, нури ҳар се паём ба ҳам омехта шудааст». *The 1888 Materials*, 804.

Дар оятҳои сездах то понздаҳи Дониёл ёздаҳ кори нубуввати хати протестантизми муртад (Маккабиён), ҷумхурихоҳии муртад (Антиохуси III) ва фоҳишаи Сур (ғоратгарони қавми ту) муайян карда мешавад. Дар ҳамон таърихи айнаи замон, хатҳои нубуввати шохи протестантии ҳақиқии яксаду чилу чор ҳазор кори онҳо, «таҷриба»-и онҳо ва «ҳодисаҳо»-еро, ки дар миёни қавми Худо дар рӯзҳои охир ба вуқӯъ меоянд, муайян

менамояд. Хати шохи протестантии ҳақиқӣ ба сурати ҳафт раъд намояндагӣ мешавад, ки ягона нубувват дар китоби Ваҳй аст, ки ҳамчун мӯҳршуда муайян гардидааст. Андак пеш аз баста шудани муҳлати имтиёз, фармон аз Шери қабилаи Яҳудо — Ҳамон Касе ки нубуввати ҳафт раъдро мӯҳр карда буд — меояд, ки нубувватҳои ин китоб аз мӯҳр бароварда шаванд.

Кушода шудани ҳафт раъд дар поёни замони муҳргузории яксаду чилу чор ҳазор, ки ба воситаи кушода шудани ҳафт раъд дар оғози замони муҳргузорӣ пешакӣ рамзгузорӣ шуда буд, бояд (сатр бар сатр) ба он қисми китоби Дониёл татбиқ карда шавад, ки ба рӯзҳои охир тааллуқ дорад, ва он қисмат таърихи пинҳони ояти чиҳилум аст. Вақте ки он кушодашавӣ ба таври комил анҷом ёбад, чунон ки бо кушода шудани муҳри ҳафтум тасвир шудааст, Худо оташи Рӯҳи Муқаддаси Худо бар яксаду чилу чор ҳазор фуру ҳоҳад рехт, ҳамон тавре ки Ў бо шогирдон дар Панतिकост амал кард. Панतिकост бо қонуни якшанбеи наздикомада мутобикат дорад.

«Бо орзуву шавқи самимӣ ман ба он замоне менигарам, ки рӯйдодҳои рӯзи Панतिकост бо қуввае ҳатто бузургтар аз он маврид такрор ҳоҳанд шуд. Юҳанно мегӯяд: “Ва фариштаи дигареро дидам, ки аз осмон нузул мекард ва қудрати бузург дошт; ва замин аз ҷалоли ӯ мунаввар гардид.” Он гоҳ, чунон ки дар айёми Панतिकост буд, мардум ҳақиқатро ҳоҳанд шунид, ки ба ҳар кас ба забони худаш гуфта мешавад.»

«Худо метавонад ба ҳар ҷоне, ки самимона меҳоҳад ба Ў хизмат кунад, ҳаёти тоза бибахшад, ва метавонад лабҳоро бо ангишти афрӯхтае аз курбонгоҳ ламс намояд ва онҳоро водор созад, ки дар ситоиши Ў суҳанвар гарданд. Ҳазорон овоз бо қудрате фаро гирифта ҳоҳанд шуд, то ҳақиқатҳои аҷиби Каломи Худоро баён кунанд. Забони лакнатдор кушода ҳоҳад шуд, ва тарсончак қувват ҳоҳад ёфт, то ба ҳақиқат бо ҷасорат шаҳодат диҳад. Бигзор Худованд ба қавми Худ ёрӣ расонад, ки маъбади ҷонро аз ҳар нопокӣ пок созанд ва бо Ў чунон иртиботи наздикро нигоҳ доранд, ки ҳангоме ки борони охири рехта шавад, онҳо шарикони он гарданд». Review and Herald, July 20, 1886.

Оғози замони мӯҳргузорӣ анҷоми замони мӯҳргузориро тасвир мекунад. Дар оғоз борони охир ба андоза рехта шуд, ва дар анҷом он беандоза рехта мешавад. Он фариштае ки 11 сентябри соли 2001 фуруд омад, ҳамон фариштаест ки дар охири моҳи июли соли 2023 нозил шуд. Таърихи Панतिकост аз эҳёи Масеҳ оғоз ёфт, ва анҷоми иҷрои комили Панतिकост дар эҳёи саду чиҳилу чор ҳазор аст.

«Амали Масеҳ дар дамидан бар шогирдонаш Рӯҳулқудс ва дар ато кардани озоиштагии Худ ба онҳо, мисли чанд қатрае буд пеш аз борони фаровоне, ки мебоист дар рӯзи Панतिकост дода шавад». Рӯҳи нубувват, ҷилди 3, 243.

Масеҳ баъд аз эҳё шуданаш бар шогирдони Худ дамид, рост пас аз он ки назди Падари Худ сууд карда буд. Вақте ки Ў аз мулоқот бо Падари Худ фуруд омад, ба шогирдон зоҳир шуд ва бар онҳо чанд «қатра»-ро дамид, ки пешгузари «боронҳои фаровони Панतिकост» буданд. Он чанд қатра оғози замони муҳр заданро ифода мекунанд, ва боронҳои фаровон анҷоми онро ифода менамоянд. Оғози замони муҳр задан дар охир такрор мегардад, ва ҳамон тавре

ки Масеҳ дар оғози давраи Панतिकост бар шогирдони Худ дамид, Ў бар қавми рӯзҳои охири Худ низ дар анҷоми он давра дамид.

«Устухонҳои хушк бояд аз ҷониби Рӯҳи Муқаддаси Худо нафас дода шаванд, то ки онҳо ба ҳаракат оянд, чунон ки ба воситаи эҳё аз мурдагон». Bible Training School, December 1, 1903.

Марги ду шохид ин ҳақиқатро низ дар бар мегирад, ки онҳое ки паёми дурӯғини Нашвилл ва 18 июли соли 2020-ро эълон карданд, ин корро ҳамчун Лоудикийён анҷом доданд. Эҳёи устухонҳои хушк мурда гузаришро аз ҳолати Лоудикийё, ки ҳолати марг аст, ба ҳолати Филадельфия, ки ҳаёт аст, ифода мекунад. Нафасе ки эҳё ва ин гузаришро ба вучуд меоварад, паёми нубувватист.

«Чӣ қудрате бояд аз Худо дошта бошем, то дилҳои яхбаста, ки танҳо дини қонунӣ доранд, чизҳои беҳтареро, ки барои онҳо муҳайё гардидааст — Масеҳ ва адолати Ў — бубинанд! Паёме ҳаётбахш лозим буд, то ба устухонҳои хушк ҳаёт бахшад». Manuscript Releases, ҷилди 12, 205.

Фосилаи миёни эҳёи Масеҳ ба ду давра ҷудо шуда буд: давраи аввал чиҳил рӯз буд, ки баъд аз он Ў сууд намуд; сипас даҳ рӯз то пеш аз Панतिकост фаро расид. Чиҳил рамзи биёбон аст, ҳамон тавре ки сеюним рӯз ё ҳазору дусад шаст сол ё рӯз низ чунин аст.

Вақте ки Микоил дар моҳи июли соли 2023 нозил шуд, он сеюним рӯзи марг дар кӯчаҳо ба поён расид, зеро Масеҳ дар миёни яксаду чилу чор ҳазор ба кори муттаҳид сохтани Илоҳияти Худ бо инсоният оғоз намуд. Он кор бо даҳ рӯзи пеш аз Панतिकост ифода ёфта буд, ки дар он гуноҳ дур карда шуд ва ягонагӣ дар миёни бародарон барқарор гардид. Даҳ раванди озмоишро ифода мекунад, ва раванди озмоиш дар Панतिकост ба поён расид, ки он қонуни якшанберо ифода мекунад.

Дар ҳамон айна таърих, дар ояти чиҳил, ки дар он ҳашт подшоҳи Форс ва таърихи паймони миёни яҳудиён ва Рум раванди озмоиши сурати ҳайвонро ифода менамояд, раванди озмоиши бокирагон дар даҳ рӯзе, ки ба Панतिकост меанҷоманд, ба тасвир кашида шудааст. Шохҳои муртадонаи протестантизм ва ҷумҳурихоҳӣ дар он таърих бо ҳам мепайванданд, то сурати ҳайвонро ташкил диҳанд, дар ҳоле ки шохҳои ҳақиқии протестанти инсонияти худро бо Илоҳияти Масеҳ муттаҳид месозад ва ба ин васила сурати Масеҳро дар раванде ташкил медиҳад, ки ду табақаи парастандагонро аз ҳам ҷудо месозад.

Рӯйдодҳои таърихӣ, ки ба сурати ҳафт раъд тасвир шудаанд, дар таърихе, ки аз оятҳои сездах то понздаҳи Дониёл ёздаҳ намоёндагӣ мешавад, кушода мегарданд; ва онҳо якҷоя бо таърихи ниҳонии ояти чиҳилум ҳамоҳанг мебошанд, ки он бо Қонуни якшанбеи наздик ба анҷом мерасад, дар он ҷо муҳлати имтиёз барои нигоҳдорандагони шанбе баста мешавад.

«Боз ин масалҳо таълим медиҳанд, ки баъд аз доварӣ дигар ҳеҷ муҳлати имтиҳон нахоҳад буд. Вақте ки кори Инчил ба анҷом мерасад, дарҳол ҷудоии миёни некон ва бадон фаро мерасад, ва сарнавишти ҳар ду гурӯҳ то абад муайян мегардад». Christ's Object Lessons, 123.

Чудо шудани хирадмандон ва нодонон, Лаодикийён ва Филадельфийён ё гандум ва алафҳои бегона ба воситаи фариштагон анҷом меёбад.

«Бигзор то вақти дарав ҳар ду — кукол ва гандум — якҷо рушд кунанд. Сипас кори чудо карданро фариштагон анҷом медиҳанд». Selected Messages, book 2, 69.

Паёме, ки андаке пеш аз баста шудани муҳлати имтиёз кушода мегардад, кори қавми Худоро, чунон ки ба воситаи фариштагон муаррифӣ шудааст, муайян месозад. Паёме, ки дар ин мақолаҳо дарбар гирифта шудааст, ҳоло дар саросари ҷаҳон ба зиёда аз шаст забон (лаҳҷа) интишор меёбад. Ин ҳоло, андаке пеш аз баста шудани муҳлати имтиёз, ба анҷом расонида мешавад, ва пешниҳоди ин паём кори қавми рӯзҳои охири Худост. Ин паём воқеае, ки ҳамчун ҳафт раъд муаррифӣ шудаанд, муайян месозад, ва кори фаҳмидан ва пешниҳод кардани ин паём таҷрибаи бокирағони хирадмандро ба вучуд меоварад.

Мо ин таҳқиқро дар мақолаи навбатӣ идома хоҳем дод.

«Дар рӯёҳои шаб ман манзарае бисёр таъсирбахшро дидам, ки пеши назарам мегузашт. Ман дидам, ки тӯби азими оташин дар миёни чанд қасри зебо фуру афтод ва онҳоро дарҳол несту нобуд сохт. Ман шунидам, ки касе гуфт: “Мо медонистем, ки доварҳои Худо бар замин меоянд, аммо намедонистем, ки онҳо ин қадар зуд меоянд.” Дигарон бо овозҳои пур аз ҷонҳои мегуфтанд: “Шумо медонистед! Пас чаро ба мо нагуфтед? Мо намедонистем.” Аз ҳар тараф ман чунин суҳанони сарзанишомезро мешунидам.»

«Дар андуҳи бузург ман бедор шудам. Боз хоб рафтам, ва ба назарам чунин омад, ки дар як ҷамъомади бузург қарор дорам. Шахсе соҳиби қудрат ба аҳли маҷлис суҳан меронд, ва пеши ӯ харитаи ҷаҳон густурда буд. Ӯ гуфт, ки ин харита тоқзори Худоро тасвир мекунад, ки бояд кишт ва парвариш ёбад. Ҳангоме ки нуре аз осмон бар касе метобид, он кас бояд он нурро ба дигарон мунъақис мекард. Бояд дар ҷойҳои бисёр ҷароғҳо афрӯхта мешуданд, ва аз ин ҷароғҳо боз ҷароғҳои дигар афрӯхта мешуданд.

Ин суҳанон такрор шуданд: «Шумо намаки замин ҳастед; лекин агар намак таъми худро гум кунед, бо чӣ онро шӯр хоҳанд кард? Баъд аз он вай дигар ба ҳеҷ чиз кор намеояд, ҷуз он ки берун андохта шавад ва зерӣ пои мардум поймол гардад. Шумо нури ҷаҳон ҳастед. Шаҳре ки бар кӯҳе бино шудааст, пинҳон шуда наметавонад. Ва ҷароғро низ афрӯхта, зерӣ ченак намегузоранд, балки бар ҷароғдон; ва он ба ҳамаи касоне ки дар ҳона ҳастанд, равшани медиҳад. Пас, бигзор нури шумо низ пеши мардум ҳамин тавр битобад, то аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари шуморо, ки дар осмон аст, ҳамду сано гӯянд». Матто 5:13–16.

«Ман шӯълаҳои нуреро медидам, ки аз шаҳрҳо ва деҳаҳо, ва аз ҷойҳои баланду ҷойҳои пасти замин медурахшиданд. Каломи Худо итоат карда мешуд, ва дар натиҷа барои Ӯ дар ҳар шаҳр ва деҳа ёдгориҳо вучуд доштанд. Ҳақиқати Ӯ дар саросари ҷаҳон мавъиза карда мешуд.»

«Сипас ин нақша бардошта шуд ва дигаре ба ҷояш гузошта шуд. Бар он нур танҳо аз чанд ҷой медурахшид. Қисми боқимондаи ҷаҳон дар торикӣ буд, фақат ин ҷо ва он ҷо шӯълае хира аз нур дида мешуд. Устои мо гуфт: “Ин торикӣ натиҷаи он аст, ки одамон

роҳи худро пеш гирифтаанд. Онҳо майлҳои ирсӣ ва парваришёфтаи бадиро дар худ нигоҳ доштаанд. Пурсишгарӣ, эродҷӯӣ ва айбдоркуниро ба кори асосии зиндагии худ табдил додаанд. Дилҳои онҳо бо Худо рост нест. Онҳо нури худро зери ченак пинҳон кардаанд.»»

«Агар ҳар як сарбози Масеҳ вазифаи худро ба ҷо меовард, агар ҳар як посбон бар деворҳои Сион карнайро бо садои равшан менавохт, ҷаҳон шояд то ин замон паёми огоҳиро мешунид. Аммо ин кор солҳо қафо мондааст. Ҳангоме ки одамон хуфта буданд, Шайтон бар мо пешдастӣ кард». Testimonies, volume 9, 28, 29.